

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/22399 en 06/22398 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 31 oktober 2006 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 oktober 2005 heeft appellant (hierna: de minister) de aan (hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken.

Bij besluit van 10 april 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 oktober 2006, verzonden op 1 november 2006, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 november 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 december 2006 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Bij brieven van 22 januari en 25 januari 2007 heeft de vreemdeling nadere stukken ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in grief 1 is aangevoerd, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In de grieven 2 en 3 klaagt de minister - samengevat weergegeven - dat de voorzieningenrechter, door te overwegen dat de minister ten onrechte heeft afgezien van het horen van de vreemdeling in de bezwaarschriftenprocedure, heeft miskend dat het door de vreemdeling gemaakte bezwaar, gegeven de inhoud en strekking daarvan, kennelijk ongegrond was.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 31 oktober 2003 in zaak no. 200305039/1; JV 2003/562), vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en kan daarvan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) worden afgezien, indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel

over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit.

2.2.2. Bij brief van 25 augustus 2005 heeft de minister de vreemdeling medegedeeld dat hij voornemens is de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in te trekken, haar in de gelegenheid gesteld binnen twee weken een zienswijze in te dienen en gewezen op de mogelijkheid een contra-expertise te laten verrichten. De vreemdeling heeft niet gereageerd op voormelde brief. Bij besluit van 24 oktober 2005 heeft de minister de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken.

2.2.3. In het bezwaarschrift heeft de vreemdeling ten aanzien van de in opdracht van de minister verrichte taalanalyse volstaan met het plaatsen van kritische kanttekeningen en de mededeling dat zij op 1 december 2005 een contra-expertise heeft aangevraagd. Zij heeft daarbij geen stukken overgelegd waaruit blijkt welke deskundige de contra-expertise zou verrichten en op welke termijn de contra-expertise kan worden verwacht. Evenmin heeft zij de minister daarover tijdens het verdere verloop van de bezwaarfase bericht. Gelet hierop en op de omstandigheid dat zij reeds bij voormelde brief van 25 augustus 2005 is gewezen op de mogelijkheid een contra-expertise te laten verrichten, was de minister niet gehouden met het nemen van de beslissing op bezwaar te wachten tot na de ontvangst van een contra-expertise en mocht hij, gelet op de op 10 april 2006 voorliggende feiten en omstandigheden, op het bezwaarschrift beslissen zonder de vreemdeling te horen, omdat dit gelet op de inhoud en strekking hiervan kennelijk ongegrond was. De voorzieningenrechter heeft dit niet onderkend en derhalve ten onrechte overwogen dat de minister door de vreemdeling niet te horen in strijd met artikel 7:2, eerste lid, van de Awb heeft gehandeld. De grieven 2 en 3 slagen.

2.3. De grieven 4 tot en met 7 hebben geen zelfstandige betekenis.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling het volgende.

2.5. De grond dat het Arabisch van de vreemdeling anders zou hebben geklonken, indien zij bij binnenkomst aan een taalanalyse was onderworpen, faalt reeds omdat deze niet is gestaafd. Aan de overige hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 31 oktober 2006 in zaak no. AWB 06/22398;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

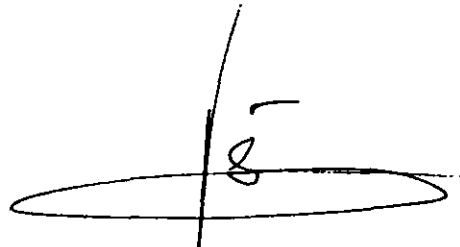
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 mei 2007

284-506.
Verzonden:

22 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

CONFIDENTIAL

zaaknummers: AWB 06 / 22399 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 22398 (beroep)

2

voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 Bij de beoordeling van het beroep betreft de voorzieningenrechter de volgende feiten. Verzoekster heeft op 10 september 1998 verzocht om toelating als vluchteling. Bij besluit van 18 november 1998 is die aanvraag afgewezen, maar heeft verweerder verzoekster wel in het bezit gesteld van een vergunning tot verblijf onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige asielzoeker (ama)', met ingang van 10 september 1998, geldig tot 10 september 1999. Deze vergunning is twee maal verlengd: tot 10 september 2000 en tot 10 september 2001. Vervolgens is deze verblijfsvergunning met de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 omgezet in een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv)'. Met ingang van 10 september 2001 is verzoekster in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf'. Bij brief van 24 februari 2005 heeft verweerder aan verzoekster bericht dat bij de behandeling van een door verzoekster ingediende aanvraag om naturalisatie indicaties naar voren zijn gekomen dat verzoekster ten tijde van haar asielverzoek mogelijk onjuiste informatie heeft verstrekt, terwijl die informatie tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zou hebben geleid. Hierbij heeft verweerder zich gebaseerd op een rapport van zijn Bureau Land en Taal (BLT) van 16 december 2004, in welk rapport verslag wordt gedaan van een screening door BLT van de rapporten van de gehoren van de asielaanvraag van verzoekster. In zijn brief van 24 februari 2005 heeft verweerder voorts aan verzoekster meegedeeld dat Sudanese die een beslissing op hun asielverzoek hebben ontvangen voor 1 januari 2003 opnieuw worden onderworpen aan een herkomstonderzoek en verzoekster opgeroepen voor een taalanalyse. Op 13 juli 2005 is in opdracht en onder supervisie van BLT een rapport van een taalanalyse uitgebracht, waarin door een taalanalist wordt geconcludeerd dat verzoekster eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sudan.
- 2.5 Verweerder heeft met het bestreden besluit niet alleen de aan verzoekster met ingang van 10 september 2001 verleende vergunning voor voortgezet verblijf ingetrokken, maar tevens de eerder verleende dan wel verlengde verblijfsvergunningen met terugwerkende kracht tot 10 september 1998. De intrekkingen heeft verweerder gebaseerd op artikel 19 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) in samenhang met artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c, Vw juncto B1/2.2.9, Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) en artikel 3.84, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Aan die intrekkingen heeft verweerder ten grondslag gelegd de inhoud van het rapport van BLT van 16 december 2004 en het rapport van de taalanalyse van 13 juli 2005, uit welke analyses volgens

zaaknummers: AWB 06 / 22399 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 22398 (beroep)

3

verweerder blijkt dat verzoekster onjuiste gegevens heeft verstrekt. Verweerder heeft verzoekster niet op haar bezwaar gehoord op grond van artikel 7:3, onder b, Awb.

- 2.6 Verzoekster heeft zich verkort weergegeven, op de volgende standpunten gesteld. Verweerder heeft de verblijfsvergunning van verzoekster ten onrechte ingetrokken. Verweerder heeft zich bij dat besluit ten onrechte gebaseerd op de taalanalyse van 13 juli 2005, omdat die analyse op onzorgvuldige wijze is verricht. Daarnaast is verzoekster niet in staat gesteld haar zienswijze te geven op het voornemen tot intrekking van haar verblijfsvergunning, nu zij niet op deze mogelijkheid is gewezen. Voorts is verzoekster ten onrechte niet gehoord in bezwaar.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Wettelijk kader

- 2.7 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder d, Vw kan de minister een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd intrekken.
- 2.8 Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c, Vw juncto artikel 19 Vw kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.
- 2.9 In artikel 3.84 Vb is bepaald dat de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw, niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder c, Vw wordt afgewezen om reden dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden die tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid, indien er sedert de verlening, verlenging of wijziging van de verblijfsvergunning een periode van twaalf jaren is verstreken.
- 2.10 In B1/2.2.9 Vc is bepaald dat niet van belang is of het verstrekken van onjuiste gegevens dan wel het achterhouden van gegevens opzetmatig is gebeurd. Bepalend is of de verblijfsvergunning bij bekendheid met de juiste gegevens zou zijn verleend. Het is niet van belang of de onjuiste gegevens zijn verstrekt of de juiste gegevens zijn achtergehouden door de vreemdeling zelf of andere belanghebbenden.

Beoordeling van het geschil

- 2.11 Verzoeksters standpunt, dat zij ten onrechte niet in staat is gesteld om haar zienswijze naar voren te brengen, volgt de voorzieningenrechter niet. Bij brief van 25 augustus 2005 heeft verweerder aan verzoekster het voornemen kenbaar gemaakt om haar verblijfsvergunning in te trekken. Uit deze brief blijkt dat verweerder verzoekster, in overeenstemming met het bepaalde in de artikelen 4:8 en 4:9 Awb, in de gelegenheid heeft gesteld om binnen twee weken na uitreiking van de brief schriftelijk haar zienswijze naar voren te brengen dan wel aan te geven of zij wenst te worden gehoord inzake het voornemen. Gesteld noch gebleken is dat verzoekster deze brief niet heeft ontvangen.

zaaknummers: AWB 06 / 22399 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 22398 (beroep)

4

- 2.12 De voorzieningenrechter is van oordeel dat verzoeksters beroep op de hoorplicht slaagt. Redengevend is het volgende.
- 2.13 Voordat een bestuursorgaan op het bezwaar beslist, stelt het ingevolge artikel 7:2, eerste lid, Awb belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord. Blijkens de geschiedenis van haar totstandkoming vormt de hoorplicht een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftprocedure.
- 2.14 Ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b, Awb kan van het horen van belanghebbenden worden afgezien indien het bezwaar kennelijk ongegrond is.
- 2.15 De vraag of sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar als bedoeld in artikel 7:3, aanhef en onder b, Awb, moet worden beoordeeld aan de hand van de inhoud van het bezwaarschrift, in samenhang met hetgeen in eerste instantie door betrokkene is aangevoerd en met de motivering van het primaire besluit. Er is sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar wanneer, naar objectieve maatstaven bezien, uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Verweerder heeft ten onrechte geoordeeld dat die situatie zich hier voordoet. Daartoe overweegt de rechtbank als volgt.
- 2.16 Verzoekster heeft in bezwaar, onder meer, het volgende aangevoerd. Verweerder heeft de taalanalyse in redelijkheid niet ten grondslag mogen leggen aan het besluit tot intrekking. Het is voor verzoekster onduidelijk waarom verweerder haar heeft onderworpen aan een taalanalyse. Het is daarnaast onduidelijk wat de expertise van de taalanalist is en hoe zij tot haar conclusie is gekomen. De stellingen dat het Arabisch van verzoekster niet is te herleiden tot de taalgemeenschap van Sudan en dat verzoekster afkomstig zou zijn uit Eritrea of Ethiopië, zijn niet nader onderbouwd. Indien verzoekster bij binnenkomst was onderworpen aan een taalanalyse dan zou haar Arabisch anders hebben geklonken en tot andere conclusies hebben geleid. Het wekt daarnaast bevreemding dat de landenkennis van verzoekster een onderbouwing vormt van de taalanalyse. Verzoekster heeft een contra-expertise aangevraagd bij de Taalstudio.
- 2.17 Gelet op dit bezwaar, bezien in het licht van het primaire besluit en de wettelijke voorschriften die daarop van toepassing zijn, is niet op voorhand uitgesloten dat het bezwaar niet tot een ander besluit had kunnen leiden. Verzoekster is reeds lange tijd in Nederland, zodat de mogelijkheid dat haar taalgebruik tijdens dit verblijf is beïnvloed niet kan worden uitgesloten. Dat de taalanaliste bij haar onderzoek heeft betrokken dat verzoekster op haar vijftiende de plaats heeft verlaten, doet daar niet aan af. De voorzieningenrechter acht het tevens van belang dat verzoekster reeds in de bezwaarfase een contra-expertise had aangevraagd bij de Taalstudio. Ter zitting heeft de gemachtigde van verzoekster aangegeven dat het onderzoek inmiddels is opgestart. Daarnaast kent de voorzieningenrechter gewicht toe aan de omstandigheid dat het intrekken van een verblijfsvergunning grote gevolgen heeft voor de betreffende vreemdeling en dat bij de voorbereiding van een zodanig besluit een grote mate van zorgvuldigheid geboden is. In dit geval was verzoekster ten tijde van de intrekking van haar verblijfsvergunning bijna zeven jaar in het bezit van een verblijfsvergunning.
- 2.18 De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren. Verweerder heeft gehandeld in strijd met artikel 7:2 Awb.

zaaknummers: AWB 06 / 22399 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 22398 (beroep)

5

-
- 2.19 De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.20 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.21 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoekster heeft gemaakt en de rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 322,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1). Met toepassing van artikel 8:82, vierde lid, Awb zal de voorzieningenrechter de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht moet vergoeden.

zaaknummers: AWB 06 / 22399 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 22398 (beroep)

6

3. Beshissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op binnen 6 weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift van 21 november 2005 met inachtneming van deze uitspraak;
- 3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.5 veroordeelt verweerder in de kosten in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening ad € 644,- en in verband met het beroep ad € 322,- en draagt de Staat der Nederlanden op deze kosten aan verzoekster te voldoen;
- 3.6 draagt de Staat der Nederlanden op het betaalde griffierecht ad tweemaal € 141,- aan verzoekster te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, voorzieningenrechter, en op 31 oktober 2006 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. P.C. Ypma, griffier.

Afschrift verzonden op:

31 NOV. 2006

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Instituut

Immigratie en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 NOV 2006	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. E. Bervoets
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem
van 31 oktober 2006
met kenmerk 06/22398

Inzake:

met IND-kenmerk 9809.09.2058
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. P.C.M. van Schijndel
advocaat te 's-Gravenhage

Procesverantwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 82
2581 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. D.L. Starrenburg
070-3708489

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 31 oktober 2005, verzonden op 1 november 2005, met kenmerk Awb 06/22398 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep gegrond heeft verklaard, het bestreden besluit heeft vernietigd en verweerder heeft opgedragen binnen 6 weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift van 21 november 2005 met inachtneming van deze uitspraak. Tevens is de Minister in de proceskosten veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 10 september 1998 heeft verweerder een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 18 november 1998 is deze aanvraag niet ingewilligd en is verweerder met ingang van 10 september 1998 in het bezit gesteld van een vergunning tot verblijf onder de beperking 'toegelaten als alleenstaande minderjarige asielzoeker'. Deze beschikking is op 18 november 1998 aan de gemachtigde van verweerder toegezonden en is op 24 november 1998 aan verweerder in persoon uitgereikt. Verweerder heeft tegen deze beschikking geen rechtsmiddelen aangewend.
- 2.2 Op 29 augustus 2003 heeft verweerder een verzoek tot naturalisatie tot Nederlander ingediend. Vervolgens is het dossier van verweerder op 16 december 2004 gescreend door Bureau Land en Taal, waarna is geconcludeerd dat er aanwijzingen zijn dat verweerder mogelijk niet afkomstig is uit Soedan.
- 2.3 Op 18 maart 2005 heeft verweerder haar medewerking verleend aan een taalanalyse. Op 13 juli 2005 zijn de resultaten van de taalanalyse bekend geworden.
- 2.4 Bij brief van 25 augustus 2005 is aan verweerder kenbaar gemaakt dat de Minister voornemens is de aan verweerder verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in te trekken. Aan verweerder is een termijn van twee weken gegund om te reageren op dit voornemen. Het voornemen is aan verweerder kenbaar gemaakt door uitreiking ervan op 12 september 2005. Verweerder heeft geen gebruik gemaakt van de haar geboden gelegenheid om een reactie in te dienen.
- 2.5 Bij beschikking van 24 oktober 2005 is de aan verweerder verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken. Deze beschikking is op 11 november 2005 aan verweerder in persoon uitgereikt.
- 2.6 Op 21 november 2005 heeft verweerder op nader aan te voeren gronden bezwaar gemaakt tegen deze beschikking. Bij brief van 30 november 2005, verzonden op 1 december 2005, is de ontvangst van het bezwaar van verweerder bevestigd. Aan verweerder is een termijn van twee weken gegund om de gronden van het bezwaar in te dienen. Bij brief van 13 december 2005 heeft verweerder haar bezwaar gemotiveerd.
- 2.7 Bij beschikking van 10 april 2006 is het bezwaar van verweerder ongegrond verklaard. Deze beschikking is op 12 april 2006 aan de gemachtigde van verweerder toegezonden.

- 2.8 Op 5 mei 2006 heeft verweerster op nader aan te voeren gronden beroep ingesteld tegen deze beschikking. Op dezelfde datum heeft verweerster een verzoek ingediend tot het treffen van een voorlopige voorziening. De gronden van het beroep dateren van 24 mei 2006.
- 2.9 Bij de thans bestreden uitspraak van 31 oktober 2006 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, het door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Minister

- 3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 10 april 2006 rehtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Minister heeft zeven grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.16 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Verzoekster heeft in bezwaar, onder meer, het volgende aangevoerd. (...) Indien verzoekster bij binnenkomst was onderworpen aan een taalanalyse dan zou haar Arabisch anders hebben geklonken en tot andere conclusies hebben geleid (...)."

Toelichting op grief 1

- 3.4. Ter toetsing voor de voorzieningenrechter stond of het bezwaar van verweerster terecht en op juiste gronden ongegrond is verklaard.
- 3.5. In de bestreden overweging misken de voorzieningenrechter dat verweerster eerst in de gronden van het beroep naar voren heeft gebracht dat haar Arabisch anders zou hebben geklonken en de taalanalist tot andere conclusies zou zijn gekomen indien zij direct bij binnenkomst zou zijn onderworpen aan een taalanalyse. Ook heeft zij eerst in beroep aangevoerd dat het Arabisch dat zij spreekt is beïnvloed in Nederland, omdat zij met diverse Arabischtalige mensen is omgegaan. Deze gronden, die reeds in de bezwaarfase hadden kunnen en behoren te worden aangevoerd, konden door de Minister dan ook niet in de besluitvorming worden meegewogen.
- 3.6. Uit het samenstel van de artikelen 3:2, 7:1, eerste lid, en 7:11, eerste lid, Awb en uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepalingen vloeit voort dat in beroep aangevoerde bezwaren die niet hun grondslag vinden in de door verweerster tegen de beschikking in primo aangevoerde bezwaren, geen rol kunnen spelen bij de beoordeling van een beroep. Dit heeft tot gevolg dat bezwaren, die verwijtbaar niet in een eerder stadium van de procedure naar voren zijn gebracht, in beroep niet kunnen worden betrokken bij de beoordeling van het bestreden besluit.

Zie:

AbRS 25 februari 2001, E03.98.0558, E03.98.0875, AB 2001/171

- 3.7. Nu voornoemde eerst in beroep naar voren gebrachte gronden overigens geen verband houden met hetgeen reeds in bezwaar naar voren is gebracht, heeft de voorzieningenrechter deze ten onrechte bij de beoordeling betrokken.

Grief 2

- 3.7. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.12 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter is van oordeel dat verzoeksters beroep op de hoorplicht slaagt. [...]"

Grief 3

- 3.8. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.17 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op dit bezwaar, bezien in het licht van het primaire besluit en de wettelijke voorschriften die daarop van toepassing zijn, is niet op voorhand uitgesloten dat het bezwaar niet tot een ander besluit had kunnen leiden. Verzoekster is reeds lange tijd in Nederland, zodat de mogelijkheid dat haar taalgebruik tijdens dit verblijf is beïnvloed niet kan worden uitgesloten. Dat de taalanalyse bij haar onderzoek heeft betrokken dat verzoekster op haar vijfde de plaats heeft verlaten, doet daar niet aan af. De voorzieningenrechter acht het tevens van belang dat verzoekster reeds in de bezwaarfase een contra-expertise had aangevraagd bij de Taalstudio. Ter zitting heeft de gemachtigde van verzoekster aangegeven dat het onderzoek inmiddels is opgestart. Daarnaast kent de voorzieningenrechter gewicht toe aan de omstandigheid dat het intrekken van een verblijfsvergunning grote gevolgen heeft voor de betreffende vreemdeling en dat bij de voorbereiding van een zodanig besluit een grote mate van zorgvuldigheid geboden is. [...]"

Toelichting op de grieven 2 en 3

- 3.9. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter dat de hoorplicht in casu is geschonden, nu er geen sprake was van een kennelijk ongegrond bezwaar. Daartoe wijst de Minister op het hiernavolgende.
- 3.10. Zoals de Minister heeft beargumenteerd in de beschikking in primo van 24 oktober 2006, welke in de beschikking op bezwaar is herhaald en ingelast, is de IND in toenemende mate in staat om meer specifieke vragen omtrent de herkomst te stellen en de gegeven antwoorden op hun juistheid te verifiëren, aan de hand van gedigitaliseerde openbare bronmaterialen, zoals zeer gedetailleerde topografische kaarten en databases met geografische benamingen. In de loop van 2003 is binnen de IND voldoende kennis ontwikkeld om de herkomst van Soedanezen te onderkennen. Op grond van deze kennis is gebleken dat in het verleden verblijfsvergunningen asiel zijn verleend aan Soedanezen, ten aanzien van wie - op grond van de huidige informatie - twijfel zou kunnen ontstaan aan de gestelde herkomst. Om die reden worden Soedanezen die een eerste beslissing op hun asielverzoek hebben ontvangen voor 1 januari 2003 onderworpen aan een herkomstonderzoek.
- 3.11. Ook het dossier van verweerster is onderworpen aan een dergelijk herkomstonderzoek. Daartoe is het dossier op 16 december 2004 door Bureau Land en taal gescreend. Uit het rapport van de screening (dossierstuk 18) blijkt dat er aanwijzingen zijn voor een mogelijk niet

correct opgegeven herkomst en / of etniciteit. Verweerster, die stelt te behoren tot een Nuba bevolkingsgroep en afkomstig te zijn uit het Nuba-gebergte, heeft uitdrukkelijk verklaard geen andere taal te beheersen dan het Arabisch. Verweerster is met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet etnisch Nuba, en niet afkomstig uit het Nuba-gebied.

- 3.12. Naar aanleiding van deze uitkomst van de screening is verweerster in de gelegenheid gesteld medewerking te verlenen aan een taalanalyse, teneinde de bij de Minister gerezen twijfel omtrent haar herkomst weg te nemen.
  - 3.13. Blijkens het rapport van de taalanalyse (dossierstuk 20) is verweerster eenduidig niet te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Soedan. Het Arabisch van verweerster is mogelijk te herleiden tot Eritrea of Ethiopië. Verweerster heeft geen kennis van enige Nuba-taal.
  - 3.14. Bij brief van 25 augustus 2005 is aan verweerster kenbaar gemaakt dat de Minister voornemens is de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in te trekken, nu is gebleken dat verweerster onjuiste gegevens heeft verstrekt ten aanzien van haar herkomst. Verweerster is overeenkomstig de artikelen 4:8 en 4:9 Awb, in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken na uitreiking van het voornemen haar zienswijze naar voren te brengen dan wel aan te geven of zij wenst te worden gehoord inzake het voornemen. Het voornemen is op 12 september 2005 aan verweerster in persoon uitgeroepen. Verweerster heeft geen gebruik gemaakt van de haar geboden mogelijkheid om een reactie in te dienen.
  - 3.15. Bij beschikking van 24 oktober 2005 is de aan verweerster verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken. Verweerster heeft in de bezwaarfase van onderhavige procedure volstaan met het plaatsen van kritische kanttekeningen ten aanzien van de taalanalyse en voorts alleen naar voren gebracht dat de Minister verplicht is te horen nu sprake is van een intrekking van een verblijfsvergunning.
  - 3.16. Conform bestendige jurisprudentie van uw Afdeling kan de vreemdeling niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de taalanalyse teweegbrengen dat de Minister een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan. Wel kan hij door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten de gerezen twijfel weg te nemen. Hiertoe kan de vreemdeling, indien hij van mening is dat de analyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, dan wel anderszins onvolkomenheden bevat, de band, waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. Indien de vreemdeling geen contra-expertise inwint, blijft de gerezen twijfel aan de identiteit en nationaliteit bestaan.
- Vgl:
- AbRS, 26 augustus 2003, 200303045/1, JV 2003/455;
  - AbRS, 15 oktober 2003, 200305364/1, JV 2003/544.
- 3.17. Nu verweerster geen contra-expertise heeft overgelegd, doch slechts heeft volstaan met het plaatsen van kritische kanttekeningen ten aanzien van de taalanalyse, moet geconcludeerd worden dat de gerezen twijfel in casu is blijven bestaan. Daaraan kan niet afdoen dat de gemachtigde van

verweerder ter zitting heeft aangegeven dat het onderzoek inmiddels is opgestart. Voorts bestaat er geen wettelijke verplichting om te horen indien de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt ingetrokken. De voorzieningenrechter heeft zulks miskend.

- 3.18. In het licht van bovenstaande heeft de voorzieningenrechter ten onrechte geoordeeld dat de hoorplicht in casu is geschonden. Nu verweerder, ondanks het feit dat zij hiertoe uitdrukkelijk in de gelegenheid is gesteld geen contra-expertise in het geding heeft gebracht en slechts heeft volstaan met het plaatsen van kritische kanttekeningen ten aanzien van de taalanalyse, bleek uit het bezwaar reeds aanstonds dat het geen redelijke kans van slagen had. De voorzieningenrechter is hier ten onrechte aan voorbij gegaan.
- 3.19. Bovendien heeft de voorzieningenrechter, zoals in dit schrijven in de toelichting bij grief 1 is uitgelegd, ten onrechte in de beoordeling betrokken dat niet kan worden uitgesloten dat verweerders taalgebruik tijdens haar verblijf hier te lande is beïnvloed.

Grief 4

- 3.20. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.18 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren. Verweerder heeft gehandeld in strijd met artikel 7:2, Awb."

Grief 5

- 3.21. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.19 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen."

Grief 6

- 3.22. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.20 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen. [...]."

Grief 7

- 3.23. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.21 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoekster heeft gemaakt en de rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. [...]."

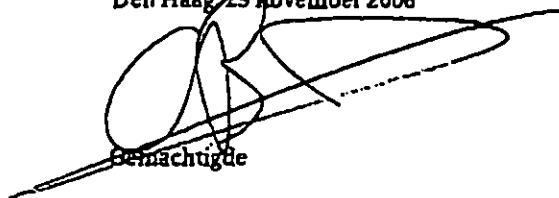
Toelichting op de grieven 4 tot en met 7

- 3.24. Deze grieven missen zelfstandige betekenis en dienen te worden gezien in het licht van de voorgaande grieven.

4 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verweerder tegen het besluit van 10 april 2006 ingestelde beroep.

Den Haag, 29 november 2006

Bemachtigde

mr. E. Bervoets, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070-3703948
telefax 070-3703246*